

Лечителят проф. Христос Дросинакис (Prof. Christos Drossinakis).

Неофициално приетият медицински опит включва методики и средства за диагностика и лечение, които съществуват преди възникването на научната медицина. След нейното възникване съществуват паралелно и се характеризират със следните понятия-синоними – традиционна, алтернативна, неконвенционална и т.н. медицина. Широкото използване на тези методики в медицината в България и в други страни все повече привличат вниманието на господстващите национални системи по здравеопазване и се интегрират в тях. От международни организации са приети следните документи. Това са Резолюция А4-0075/97 на Европейския парламент за състоянието на неконвенционалната медицина (Resolution of the European Parliament on Non-Conventional Medicine A4-0075/97), Резолюция 1206/1999 за прилагане на европейски подход към използването на неконвенционалната медицина на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа; Решение №1982/2006/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 18.12.2006г., относно Седма рамкова програма на Европейската общност за изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007-2013г.), стратегия на Световната здравна организация за традиционната (алтернативната) медицина (2014-2023 г.).

Интересът на различните страни към този медицински опит непрекъснато нараства. В този дух у нас е създадена със заповед 09/334/13.04.1999г. на Министъра на здравеопазването централна лаборатория по биоенергетика с предмет на дейност – разработване, изучаване и внедряване на на авангардни методи и системи за профилактика, диагностика и лечение с нетрадиционни средства.

В публичното пространство, лицата, които прилагат този медицински опит се наричат „лечители“. В проучване, организирано от Министерството на народното здраве и социалните грижи, проведено през 90–те години на ХХ век относно дейността на народните лечители, „за народен лечител,“ се считат лица, които са без медицинско образование, но познават и прилагат средствата на природната медицина. Народните лечители се разделят на пет групи – билколечители, биоенерготерапевти, мануални лечители, йога лечители, лечители, използващи други природни методики на лечение. През 2000 г. е проведено проучване с 87 лечители. У изследваните лечители е изключено наличие на психично и личностово разстройство, въпреки че те използват диагностични и лечебни методи, които засега не биха могли да се обяснят с методите на съвременната наука.

Лечителят проф. Христос Дросинакис (Prof. Christos Drossinakis) посещава за първи път България за провеждане на биофизични изследвания с проф. Антон Антонов, проф. Марин Маринов и проф. Игнат Игнатов.

През 2002 г. проф. Дросинакис е приет от Директора на Националния център по обществено здраве, Министерство на здравеопазването – проф. Мирослав Попов, дмн и от д-р Илияна Янева, дм.

В научната общност прави впечатление големият брой институти и научни центрове в Германия, Русия, Япония, България и др., където проф. Дросинакис провежда изследвания на своите био способности. Най-ценното, че експериментите са с успех и са част от научното познание. Сред изявените учени са Prof. Fritz Albert Popp, Prof. Alexander Dubrov, Prof. Konstantin Korotkov, Prof. Marin Marinov, Prof. Anton Antonov, Prof. Ignat Ignatov, Prof. Andrei Li Gendinovich etc.

Проф. Дросинакис е създал авторски метод за обучение на студенти. Той е създател и директор на **Международна академия за научно лечение**. Методът на проф.

Дросинакис е за хармонизиране на енергия и баланс и развитие на биоспособности. Организира се от **IAWG-Internationale Akademie für Wissenschaftliche Geistheilung**), която се намира във Франкфурт, Германия и Marchegg, Австрия.

Обучението се организира и провежда заедно с Bettina Maria Haller.

Проф. Дросинакис е автор и съавтор на 16 публикации съвместно съвместно с Prof. Anton Antonov, Prof. Konstantin Korotkov, Prof. Ignat Ignatov, Prof. Reneta Toshkova, Ass. Prof. Elisaveta Zvetkova, Ass. Prof. Georgi Gluhchev.

В статиите са описани значими ефекти при тумори на хамстери, ДНК, физиологични разтвори, вода и др. Те са публикувани в приети от научната общност журнали.

С уважение – доц. д-р Илияна Янева–Балабанска

Национален център по опазване на общественото здраве, Министерство на здравеопазването